



לזכרם....

כתריאל כ"ץ 1908-1988

כתריאל כ"ץ נולד בוורשה, פולין ב-1908, לחיה לבית טרספולסקי (עקרוני) ואוסקר (אשר) כ"ץ. ב-1925, בהיותו בן 16 בלבד עלה בגפו לארץ ישראל והחל את לימודיו בגימנסיה הרצליה. לאחר סיום לימודיו היה ממייסדי תנועת "החוגים", שחבריה התיישבו תחילה בעין חרוד ולאחר מכן הקימו את קיבוץ בבית השיטה. התנועה הפכה לימים לתנועת הנוער הכלל-ארצית "מחנות העולים" שמאוחר יותר התפצלה ל"התנועה המאוחדת". ב-1933 גויס להגנה ועד 1939 עסק באירופה ברכש של ציוד צבאי ואחר לכוחות ההגנה בארץ. למד מדעי הרוח באוניברסיטאות ורשה (1929-1930) ווינה (1931-1932). בשנת 1932 נישא לאורה גרינהויט, ונולדו להם בן ושתי בנות.

בשנות ה-40, לאחר איחוד הש"י (שירות הידיעות של ההגנה) עם הר"ן (הריגול הנגדי, מסגרת מקבילה לשב"כ כיום, גוף שעקב אז אחר ארגוני הפורשים אצ"ל ולח"י), כיהן במועצה בת שלושה חברים שפיקחה על הש"י מטעם המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית, ביחד עם זאב שרף ומשה כרמיל. בהמשך עמד בראש מחלקת ההסברה של ההגנה, ניהל את תחנת הרדיו המחתרתית של ההגנה, קול ישראל וערך את ביטאון ההגנה "החומה". בשנים 1945-1948 כתב בעיתון "דבר", תחת שם העט "כפכף", רשימות קצרות על אירועים בפוליטיקה הבריטית בהקשר לישוב העברי וביקורת על יריבים פוליטיים במחנה היהודי.

עם פרוץ מלחמת העצמאות, בתחילת דצמבר 1947, מונה כתריאל כ"ץ לדובר ההגנה בארץ ישראל. ממשרדו בבית העיתונות בתל אביב סיפק מידע לעיתונאים על המלחמה. לאחר הקמת צה"ל מונה, בדרגת רס"ן, לסגן־מפקד יחידת הקשר לעיתונות, משה מויש פרלמן.

לאחר שחרורו מצה"ל, הצטרף למשרד החוץ, בו שימוש תחילה כמנהל מחלקת המחקר (1949-1953) ולאחר מכן יצא למספר שליחויות דיפלומטיות : הממונה על הצירות בהונגריה הקומוניסטית (1953-1956), ציר ישראל בפולין הקומוניסטית (1956-1958), קונסול כללי בניו יורק (1962-1965), שגריר ישראל בברית המועצות (1965-1967), שגריר ישראל בפינלנד (1971-1973).

בין לבין תפקידיו הדיפלומטים שימש מזכיר הממשלה השני בשנים 1958-1962 ויו"ר יד ושם בשנים 1967-1972.

כתבה יהודית שנהר



I

